

VIVAT ACADEMIA

sekretariaat :
em. jacqmainlaan 126
1000 brussel - tel 02/18 68 20 - pr 4292 38

verantwoordelijke uitgever :
drs hugo hermans
hoge weg 5, 2200 borgerhout

motie

Het Verbond der Vlaamse Academics bevestigt zijn motie van 26 mei 1970 :
liever geen grondwetsherziening dan een voor de Vlamingen evident nadelige.

De gestrande grondwetsherziening wordt thans weer vlot gebracht door een
volstrekt onaanvaardbare toegeving aan de frankofone expansionisten, nl. de
erkenning van de zogenaamde vrijheid van de familievader vanaf 1 september
1971. Deze vrijheid bestaat erin dat de vader van een Vlaams gezin te Brussel
naar willekeur zijn kind mag laten verfransen door de school. Dit betekent een
vergriep tegen de ontluikende persoonlijkheid van het kind en een aantasting
van de Vlaamse gemeenschap in haar natuurlijke samenstelling en groei.

Als Vlaamse academics verzetten we ons tegen deze dubbele aanslag op natuur-
wettelijke grondrechten. De vader van een Vlaams gezin bezit zulkdanige vrij-
heid niet en de Belgische staat mag ze hem niet toekennen. Integendeel, deze
Staat is verplicht de Vlaamse gezinnen doelmatig te beschermen tegen de
socio-ekonomische druk op hen te Brussel systematisch uitgeoefend door de
frankofonen, die geen eerbied kunnen opbrengen voor de Vlaamse mens en
zijn taal.

De situatie van de Vlamingen te Brussel staat op het spel. Het V.V.A. verwacht
van de Vlaamse politieke mandatarissen dat ze deze voor Vlaanderen verderfe-
lijke opzet zullen verijdelen.

Namens het dagelijks bureau van het V.V.A.,

De algemene voorzitter,
dr. jur. Paul F. BEECKMAN.

De algemene sekretaris,
h. ir. Pol VEREENOGHE.

Brussel, 27 november 1970.

GEBED : O HEER, GEEF OOK DE VLAMINGEN EEN VISCERAAL REFLEKS !..

BRUSSEL, SPLIJTZWAM OF VERBINDINGSTEKEN ?

De gemeenteraadsverkiezingen van 11 oktober jongstleden hebben opnieuw zeer scherp het probleem Brussel doen uitkomen. De gevoelige vooruitgang van het FDF en het falen van de typisch Vlaamse lijsten zullen de oplossing ervan zeker niet in de hand werken.

Wat op die dulle zondag van 11 oktober te Brussel gebeurde kan verstrekkende gevolgen hebben voor gans het land. De frankofielen hebben er van de gemeenteraadsverkiezingen een referendum gemaakt. Zij hebben niet alleen heftig anti-vlaams gestemd — want het FDF stoelt essentieel op zijn racistische drijfveren — maar tevens hebben zij de thans geplande grondwetsherziening afgewezen en eisen zij de onmiddellijke uitbreiding van de Brusselse agglomeratie.

Of het FDF en de meerderheid van de franstaligen in de andere partijen van de hoofdstad in de toekomst een gematigder houding zullen aannemen valt erg te betwijfelen. De frankofonen zien immers in de onbetwistbare vooruitgang van de Vlamingen op politiek, economisch en cultureel gebied een rechtstreekse bedreiging voor hun positie en patrimonium. Daar zij niet bij machte zijn de grote krachtlijnen van de nationale politiek om te buigen, nemen zij op hun manier weerwraak, door, op het enige vlak waar zij zich nog kunnen doen gelden — nl. het Brusselse gemeentelijk vlak — van hun haat en afkeer tegenover alles wat Vlaams is te laten blijken.

In de huidige omstandigheden ziet men niet in hoe Brussel nog de rol van de hoofdstad en van verbindingstekens tussen de twee nationale gemeenschappen kan vervullen.

Want het gaat er de frankofone Brusselaars niet alleen om de agglomeratie mateloos uit te breiden en de taalwetten te boycotten, zij putten uit hun kiessucces de ambitie zich als derde nationale gemeenschap op te dringen op voet van gelijkheid met de twee andere gemeenschappen.

Hoe kan Brussel dan nog een harmoniserende en coördinerende functie vervullen bij het uitbouwen van een federaal België ?

Een federalisme met drie zou nadelig zijn voor Vlaanderen daar Brussel in de betwistingen tussen Vlaanderen en Wallonië een determinerende rol zal spelen in een voor de Vlamingen (meestal) ongunstige zin.

Een federalisme met drie zou tevens inhouden dat Brussel eigenmachtig zijn lot zou bepalen en een beleid voeren zonder inspraak van Walen of Vlamingen. De nederlandstalige minderheid in de hoofdstad zou nog meer geminoriseerd worden en verstikt geraken in een meer en meer verfransend Brussel.

De overwinning van het FDF kan alleen maar nefast zijn voor Brussel en het land. Brussel zal geïsoleerd worden van Vlaanderen en — zij het in mindere mate — van Wallonië.

Economisch en financieel is de positie van de hoofdstad zeer kwetsbaar daar zij afhankelijk is van de rest van het land. In de mate waarin ze op economisch gebied terrein zal verliezen zal haar vooraanstaande positie in de tertiaire sektor eveneens gevoelig aangevreten worden en zal haar welvaart meteen afnemen.

Brussel heeft reeds veel van zijn macht ingeboet. Mocht het voorts de FDF profeten blindelings volgen dan zal de reactie in Vlaanderen niet uitblijven en zullen meer en meer Vlamingen de hoofdstad resoluut de rug toekeren. Ook voor het land is de vooruitgang van het FDF gevaarlijk daar in de plaats van een vreedzame coördinatie tussen Walen, Brusselaars en Vlamingen in een federalisme met twee en met Brussel als federale hoofdstad en bindteken tussen de twee gemeenschappen, het risico van separatisme niet denkbeeldig is. De Brusselaars hebben er geen goede zaak aan gedaan met, sinds verscheidene generaties, de ingeweken Vlamingen te verfransen en zich steeds vijandig te tonen tegenover de verwezenlijking van de Vlaamse beweging.

Zij hebben zich niet aangepast aan de groeiende dualiteit van het land. Ze zijn verstrikt geraakt in hun eng behoudsgezind franskiljonisme en in de volgens hen enig zaligmakende eentaligheid.

Wil Brussel in het spoor blijven van de onafwendbare politieke evolutie die zich in Wallonië en Vlaanderen voltrekt in de zin van een federalistische staatsinrichting, dan moet het resoluut een andere koers varen zoniet zal het geleidelijk verschrompelen tot een banale provinciestad.

Het kan nog een grote rol spelen bij de besprekingen i.v.m. de grondwetsherziening en de inrichting van de nieuwe staatsstructuren, vermits het als hoofdstad, als economisch, financieel en bestuurlijk centrum en als would-be hart van Europa hiervoor een natuurlijke roeping heeft.

De Vlamingen willen de Brusselaars niet uitsluiten van 's lands beheer in een federaal stelsel. Zij aanvaarden dat dezen volwaardig moeten kunnen deelnemen aan het politieke leven en normaal moeten vertegenwoordigd zijn in en hun vertegenwoordigers kiezen voor Kamer en Senaat, voor de economische en kulturele raden en voor de agglomeratieraad. Zij beletten de frankofone Brusselaars niet hun taal te spreken of hun kinderen naar franstalige scholen te sturen.

Zij verzetten er zich evenmin tegen dat diezelfde frankofonen zich in de Brusselse randgemeenten en elders in Vlaanderen vestigen op voorwaarde dat zij er het bestaande taalregime aanvaarden en er geen faciliteiten opeisen waarop de Vlamingen in Wallonië evenmin aanspraak maken.

Maar wil Brussel zijn vooraanstaande positie handhaven dan moet het vooreerst niet alleen met woorden maar met daden bewijzen dat de nederlandstaligen zich in de hoofdstad kunnen uitleven als vrije mensen op voet van gelijkheid met de franstaligen.

Er moet in een zeer nabije toekomst gezorgd worden voor het invoeren te Brussel van een stelsel van subnationaliteit dat zowel aan de franstaligen als aan de nederlandstaligen niet alleen de nodige beveiliging biedt op taal- en kultuurgebied maar tevens het kader schept binnen hetwelk ieder van de twee gemeenschappen tot volle ontplooiing zou komen wat uiteindelijk alleen maar verrijkend kan zijn voor Brussel zelf.

Bovendien moeten de Brusselse frankofielen inzien dat het kiessucces van het FDF niets zal veranderen aan de taalwetten. Het is immers ondenkbaar dat deze zo moeizaam veroverde wetten op een of andere wijze zouden afgezwakt worden. Zelfs aan het statuut van de randgemeenten kan niet meer worden geraakt. Zij blijven Vlaams wat ook het aantal franstaligen moge zijn dat die gemeenten bewoont. Mocht men verder toegeven aan de geeuwonger van de franstaligen dan zit men enkel in een straatje zonder einde en zal de uitbreiding van de Brusselse olievlek het gevaar van de oprichting van een derde gemeenschap inhouden, wat meteen iedere gezonde, evenwichtige federale oplossing onmogelijk maakt.

Brussel splijtzwam of verbindingsteken ?

Het antwoord ligt bij de Brusselse franstaligen zelf. Het hangt van hen af of de nieuwe staatsstructuren ook met hun medewerking en hun inbreng zullen tot stand komen.

Weigeren zij hun anti-vlaamse gezindheid af te leggen en af te zien van taaldruk op de nederlandstaligen te Brussel dan zal het nieuwe België ook zonder hen gerealiseerd worden.

Het is de hoogste tijd voor vele Brusselaars de ogen te openen voor wat zich in Vlaanderen en Wallonië afspeelt, want indien zij ermede zouden doorgaan de Vlamingen — en wie weet de Walen — tegen zich in het harnas te jagen, dan zouden de vruchten van hun kiessucces wel eens wrang kunnen smaken.

dr. jur. Hugo VAN EECKE.

ons bestuur voor het akademisch jaar 1970-1971

Volgende bestuursleden werden dit jaar door de gouwen aangeduid als afgevaardigden in de centrale raad :

ANTWERPEN : dr. jur. Francis ANTHONIS, ir. Erik BRINCKMAN, dr. med. Pieter J. CARPENTIER, dr. jur. Jan DEBEUCKELAERE, apot. Leo DECKERS, lic. gesch. Jan GORIS, ir. Firmin GORLÉ, ir. Rik GALLAND, lich.h.f.w. Hugo HERMANS, dr. jur. Valeer PORTIER, not. Richard CELIS, not. Ignace de SADELEER, dr. med. Hugo HEUS, dr. ped. Jozef PEETERS, dr. med. Hendrik van der HENST, tandarts Germain van LAETHEM, dr.med. Edmond van THILLO.

BRABANT : dr. jur. Paul BEECKMAN, lic.h.f.w. Fernand BRIEVEN, dr.med. Albert de POORTER, lic.g.f. Dis FAGOT, dr. sc. Leo DEKLEERMAKER, lic. gesch. Pieter van NIEUWENHUYZEN.

LIMBURG : dr. med. Stan DESSERS, dr. jur. Jan de VLEESCHAUWER, lb. ir. Frans HENDRICKX, dr. med. Frans van HOLLEBEKE, lic.g.f. Eugeen van REUSEL, dr. jur. Peter BERBEN, lic.w.l. Willy MOERMANS, lb. ir. Paul NICOLAI.

OOST-VLAANDEREN : lic. biol. Bea de BECKER-van SPEYBROEK, dr. med. Paul HOLLAERT, lic. ped. Jozef RYCKOORT, lic. ped. Jozef RYCKOORT, drs. g.f. Johan SOENEN, not. Theo DOM.

WEST-VLAANDEREN : apot. Jef COORNAERT, dr. med. Luc d'HOORE, h.ir. J. M. GHYSELS, dr. med. Guido MAEYAERT, lic. Karel RIJCKEWAERT, dr. med. André van LERBERGHE, lic.h.f.w. Achiël VENMANS, h.ir. Pol VEREENOOGHE, lic. ekon. wet. Robert Vlieghe, lic. Frans BALLEGEER, lb. ir. Flor BREEMERSCH, tandarts José GHEKIERE, dr. jur. Daniël GLAS, dr. jur. Michel HARDEMAN, ir. Geo PIL, tandarts Jaak STICHELBAUT, dr. jur. Robert T'JONCK, dr. jur. Willy VERDONCK. De aldus samengestelde raad kwam op zaterdag 26 september in het Alumnihuis te Brussel bijeen en koos onder deze leden het volgende dagelijks bureau.

DAGELIJKS BUREAU :

Algemeen voorzitter : dr. jur. Paul F. BEECKMAN
Ondervoorzitters : dr. med. Pieter J. CARPENTIER
drs. g.f. Johan SOENEN
Algemeen sekretaris : h.ir. Pol VEREENOGHE
Algem. penningmeester : lic.h.f.w. E. Fernand BRIEVEN
Raadsleden : dr. jur. Francis ANTHONIS
dr. jur. Jan de VLEESCHAUWER
dr. med. André van LERBERGHE
Oud-algem. voorzitters : dr. med. Karel GODDEERIS
prof. dr. jur. baron
Walter OPSOMER

Als erelid van de centrale raad in dezelfde kwaliteit als de oud-algemene voorzitters werd aangeduid
prof. em. Alois STEFENS

Wij willen hier ook onze overleden oud-algemeen voorzitters eervol vermelden :

prof. dr. germ. fil. ridder H.J. van de WIJER
prof. dr. med. nobelprijswinnaar Corneel HEYMANS

Tenslotte geven wij U ook de namen van de voorzitters in de verschillende afdelingen, evenals de adressen van de respectieve sekretariaten :

Sekretariaat :

Antwerpen : P. Deconincklaan 24, 2610 Wilrijk
Campinia : Amerikalaan 8, 2440 Geel
Taxandria : Brugstraat 152, 2128 Sint-Job-in-'t-Goor
Brussel : Etterbeeksesteenweg 166, 1040 Brussel
Limburg : Gorseweg 8, 3800 Sint-Truiden
Gent : Rijssenbergstraat 264, 9000 Gent
Sint-Niklaas : Nog niet vastgesteld
Brugge : J. Delaplacestraat 68, 8310 Sint-Kruis
Ieper : Ieperstraat 30, 8930 Boezinge
Kortrijk : Pyckestraat 12, 8500 Kortrijk
Oostende : Mariakerkelaan 108, 8400 Oostende
Roeselare : Bornstraat 134, 8810 Rumbeke

Algemeen Sekretariaat :

Em. Jacquainlaan 126, 1000 Brussel.

Voorzitters :

Antwerpen : dr. med. Pieter J. CARPENTIER
Campinia : dr. jur. Francis ANTHONIS
Taxandria : not. Ignace de SADELEER
Brussel : lic. gesch. Pieter van NIEUWENHUYSEN
Limburg : dr. jur. Jan de VLEESCHAUWER
Gent : drs. g.f. Johan SOENEN
Sint-Niklaas : nog niet aangeduid
Brugge : triumviraat : dr. jur. Daniël GLAS,
h. ir. J.M. GHIJSELS,
apot. Robert VANHAVERBEKE
Ieper : lic. C. BILLIET (waarnemend)
Kortrijk : dr. med. A. van LERBERGHE
Oostende : dr. med. Guido MAEYAERT
Roeselare : h. ir. Pol VEREENOGHE.

de jaarlijkse algemene ledenvergadering

De algemene ledenvergadering voor alle gouwen van het Vlaamse land ging dit jaar weer door te Asse, in het stemmig kader van het kasteel WAALBORRE, Bergstraat 4, en dit op zondag 18 oktober. Zoals verleden jaar moest de opkomst eerder gering worden genoemd en vermoedelijk zal een volgende maal een andere dag van de week voor deze samenkomst worden gekozen. Het weer was echter zeer goed en de stemming uitstekend. Te 10.30 uur begon de ledenvergadering, die door onze pas herkozen algemene voorzitter dr. jur. Paul F. BEECKMAN met volgende woorden werd geopend :

« Dames en Heren, Vrienden Academici, Ik heet U allen welkom op deze jaarlijkse algemene vergadering van ons Verbond. Niettegenstaande de groei van het aantal leden, schijnt de belangstelling voor deze vergadering daarmee helaas geen gelijke tred te houden. Anderzijds verheug ik mij er over hier in ons midden te mogen begroeten dr. FUNK en zijn mede-afgevaardigde van de Hochschulbund uit Eupen, die op anologe wijze als ons verbond in de zogenaamde Oost-Kantons ijvert voor de gaafheid en het behoud van een volkseigen taal en cultuur. » Vervolgens gaf de voorzitter lezing van een aantal verontschuldigen en ging traditiegetrouw over tot de naamroeping van de leden die ons dit jaar door de dood werden ontruikt en die reeds in ons blad werden herdacht.

Hierna vervolgde hij : « Bij het begin van dit nieuwe activiteitsjaar van ons Verbond, meen ik, zonder veel gevaar voor vergissing, te mogen voorspellen dat wij een tijd tegemoet gaan, waarin de politieke beslissingen die door regering en parlement op het stuk van de grondwetsherziening zullen genomen worden, van de allergrootste betekenis zullen zijn voor de toekomst van ons volk.

Als de tekenen, die wij allen zien, niet bedriegen, wordt het onmogelijk voor de politiekers om grondige oplossingen van het nationaliteitsvraagstuk in België nog op de lange baan te schuiven. Het is niet zonder betekenis dat een man, als oud-eerste minister Spaak, na de gemeenteraadsverkiezingen daar onomwonden voor uitgekomen is. Alle pogingen van de leiders der traditionele politieke partijen om het unitaire karakter van deze partijen te aksentueren ten spijt, worden zij van langs om meer gekonfronteerd met de tegenstellingen Vlaanderen-Wallonië. En het zijn zeker niet de artikelen van het Verbond der Belgische Nijverheid, zoals dat van de heer Pulinckx, die de konsekventies van deze tegenstelling zullen tegenhouden, door beroep te doen op de boeman van het separatisme of de noodzakelijkheid van een Belgische economie. De evolutie van een bredere en diepere bewustwording van Vlamingen en Walen gaat haar onverbiddelijke gang, en laat zich gelden op het vlak van de sociale, politieke en economische verhoudingen.

De regeringsvoorstellen inzake grondwetsherziening, waartegen ook ons Verbond zich verzet heeft, omdat de Vlamingen in ruil voor een beperkte kulturele autonomie, de macht van hun meerderheidspositie in de unitaire staat moeten opgeven, lijken op dit ogenblik, na de uitslag van de gemeenteverkiezingen te Brussel, al voorbijgestreefd. Van Brusselse zijde zal men nog meer substantiële toegevingen voor de frankofonen vragen en van Vlaamse zijde zijn de blinden ziende geworden en zal ook van de toegeeflijksten de houding worden verstrakt.

Het komt als onvermijdelijk voor dat de kwestie van de staatkundige hernieuwing van België in federalistische zin zich in alle scherpste gaat stellen en dat geen Belgisch staatsman dit vraagstuk nog kan ontlopen of verdoezelen. Daarmee zal dan ook de politieke crisis in dit land in haar juist perspectief worden gezien en moet door onderling overleg de gezonde oplossing worden gevonden. Het alternatief zal zijn, of onderling overleg of voortschrijdende onbestuurbaarheid van deze staat met al de gevolgen van dien voor ons gehele maatschappelijk leven. De situatie te Brussel is en blijft het grote knelpunt. Vanmiddag zullen we daarover meer vernemen bij de tafelrede van ons lid Meester Hugo van Eecke. Maar dit dient toch gezegd: de hele Vlaamse gemeenschap is verantwoordelijk voor het lot van deze Brabantse stad en in het bijzonder voor de bescherming van haar Vlaamse inwoners, die op dit ogenblik uitgeleverd worden aan een frankofone meerderheid met een fanatiek anti-Vlaams reflex. De hele Vlaamse gemeenschap is ook verantwoordelijk voor haar grenzen, waarvan thans zienderogen gebleken is hoe ze worden aangevreten door verfransing. Vlaanderen zal er moeten voor zorgen dat het woord van burgemeester Simonet, dat we hier staan voor « un phénomène social irréversible » onwaar gemaakt wordt, door aanwending van eigen politieke macht om zijn grondgebied te verdedigen tegen pretentieuze immigranten. Ons Verbond als vereniging van universitair en vindt hier een grootse en dringende taak voor zich opgelegd.

Als ik zeg ons Verbond dan denk ik niet alleen over zijn centrale raad en zijn dagelijks bureau, maar ook aan de Gouwbesturen, de afdelingen en ieder lid in het bijzonder. We zullen met een waakzaam oog het verdere politieke gebeuren moeten volgen en onze stem laten horen. Ik dank U. »

Daarop werd het woord verleend aan onze algemene penningmeester lich.h.f.w. F. BRIEVEN, die voor het afgelopen jaar verslag uitbracht en de financiële balans opmaakte. Er werd vooral aandacht besteed aan de nieuwe wijze van verdeling der kredieten tussen de verschillende afdelingen, welke mogelijk is geworden ingevolge de besparing door het uitgeven van een eigen mededelingenblad. De financiële toestand bleek overigens gezond en de balans sloot positief.

In aansluiting hiermede gaf de voorzitter het woord aan de ondervoorzitter P. CARPENTIER, die aan de vergadering uitleg verstrekke over het tot stand komen van het nu geheel eigen mededelingenblad « Vivat Academia ». De samenwerking met het blad « Neerlandia » moest wegens budgetaire redenen worden opgeschort, ten einde gelden ter beschikking te stellen voor de uitbouw van de bestaande en ook van de nieuw op te richten afdelingen. De bijdragen van de verschillende gouwen zullen onder een eigen hoofding worden gepubliceerd ten einde de bevoorrading met kopij te verzekeren. Het blad zal voorts nog ongeveer tweemaandelijks verschijnen, a rato van vijf nummers per jaar. De onkosten, die vooral door een iets fraaiere uitgave en tweekleurendruk worden opgedreven, zullen door het verwerven van publiciteit worden gedekt.

Hierna werd het woord gegeven aan onze algemene sekretaris h.ir. Pol VEREENOGHE, die in een bondige stijl een overzicht gaf van de werking van ons Verbond in het afgelopen jaar. Het V.V.A. blijkt in volle expansie en het

ledenaantal stijgt voortdurend. In het oprichten van nieuwe afdelingen spant de Gouw West-Vlaanderen de kroon. Het extra van 50 fr. dat in het afgelopen jaar door de leden telkens bij hun lidmaatschapsgeld ten behoeve van het 5-november-komitee werd betaald, kon aan dit organisme, dat intussen tot « Overlegcentrum » is uitgegroeid, onder de vorm van een globale som van 45.000 fr. langs het Davidsfonds om worden overgemaakt.

Hierna gaf onze voorzitter met genoegen het woord aan dr. med. Hubert FUNK en Rechtsanwilt E. OHN, beiden uit Eupen hierheen gekomen om onze vergadering bij te wonen. Dr. FUNK, die als eerste het woord nam, is reeds acht jaar lid van het V.V.A. Samen met enkele gezellen academici heeft hij naar ons voorbeeld de **Deutsche Hochschulbund** opgericht, waarvan de statuten meer dan een jaar werden bestudeerd en geheel werden geïnspireerd door deze van het V.V.A. Dr. jul. E. OHN belichtte vervolgens de doelstellingen, activiteiten en werkwijze van hun vereniging. Strevend naar autonomie, een tendens die tijdens de laatste verkiezingen ook bij de meerderheid van de bevolking en vooral bij de jongeren tot uiting kwam, zoeken zij vooral steun aan Vlaamse zijde, omdat van die kant hun autonomie minder wordt bedreigd. Inderdaad vragen de Oostkantons zich af waar ze zullen staan, indien de beide landsgedeelten in België tot grotere zelfstandigheid komen.

Vervolgens werd een tussenkomst gehoord van dr. jur. J. de VLEESCHAUWER, voorzitter van de gouw Limburg, betreffende de onrechtvaardige benoemingen aan het Hof van Verbreking.

Tenslotte volgde een discussie over het bijwonen door de leden van de algemene vergadering. De opkomst zou moeten worden verhoogd, door de formule aantrekkelijker te maken. Er werd besloten elk jaar om beurten een gouw verantwoordelijk te stellen voor de organisatie en als gastheer te laten fungeren. Volgend jaar zal deze taak aan de gouw West-Vlaanderen worden toevertrouwd. Hierop werd door de voorzitter de vergadering geheven.

Als volgend punt op het programma, bood het bestuur het aperitief aan, dat dank zij het goede weder op het terras kon worden genomen en waarbij nog over allerlei druk werd nagepraat.

Het diner dat hierop volgde was uitstekend van kwaliteit en bediening. Bij het einde hiervan nam dr. jur. Hugo van Eecke, provinciaal voorzitter voor Brabant van de Vlaamse Volksbeweging, het woord en onderhield ons over: « Brussel, splijtzwam of verbindingsteken? ». Wij zijn de spreker dankbaar, dat hij ons toestemming gaf zijn rede in ons blad op te nemen en wegens haar klaarheid en beknoptheid, die ten andere door alle aanwezigen sterk werd op prijs gesteld, hebben wij niet gearzeld ze op ons titelblad te laten verschijnen.

Na het diner bleven de meesten nog wat rondwandelen in de fraaie tuin om zich tenslotte tevreden huiswaarts te begeven. Al met al was het een uitstekende vergadering, die aan ieder de zo nodige mogelijkheid schonk om in de beste omstandigheden ook met mensen van andere gouwen vrij en vlot van gedachten te wisselen.

Red.

Vergadering van vrijdag 6 november 1970

Als tweede voordrachtavond van de « herboren » V.V.A.-afdeling Brussel werd op vrijdag 6 november een causerie gehouden door mr. Hugo van EECKE, provinciaal voorzitter Brabant van de V.V.B., met als thema: « Brussel, wat nu? Na de gemeenteraadsverkiezingen ».

De publieke belangstelling voor deze avond overtrof de ruimste verwachtingen. Een zeventigtal V.V.A.-leden en -sympatisanten verdrongen zich bij die gelegenheid in de al te eng uitvallende « kleine » vergaderzaal van het Alumni-huis. De voor de Nederlandssprekende Brusselaar weinig bemoedigende verkiezingsuitslag, en de post-elektorale sensibilisering van de publieke opinie voor het probleem Brussel, hadden in niet geringe mate bijgedragen tot een verruimde interesse voor het behandelde onderwerp. Van deze belangstelling getuigden eveneens de aanwezige politieke mandatarissen, waaronder de heren F. van der ELST, Volksunievoorzitter en S. SZONDI, gemeenteraadslid te Etterbeek.

Als inleiding situeerde de heer van NIEUWENHUYSE, voorzitter V.V.A.-Brussel, het probleem in het licht van de jongste verkiezingsuitslagen. De spreker mr. H. van EECKE, haakte hier gretig op in en leidde er in het raam van de geplande grondwetsherziening en in een « pre-federalistische » geest de volgende punten uit af voor een urgentieprogramma in verband met de Vlaamse aanwezigheid te Brussel:

- begrenzing van de hoofdstad tot 19 gemeenten
- de « randgemeenten » behoren tot Vlaams Brabant en de « faciliteiten » worden er afgeschaff
- de vorming van een hoofdstedelijke agglomeratieraad met ruime kulturele bevoegdheden
- het bekomen van een « feitelijke » pariteit in de schoot van deze raad op het stuk van de niet-kulturele aangelegenheden
- de Nederlandse vertegenwoordigers van deze raad worden verkozen op grond van « gekontroleerde » kiezerslijsten. De Brusselaar dient te opteren voor een Nederlandstalige of een Franstalige **subnationaliteit**.

Tenslotte brak de spreker een lans voor een grotere eensgezindheid onder de Nederlandssprekende inwoners van de hoofdstad, bij de verdediging van hun gemeenschappelijke rechten en plichten. Deze verruimde bewustwording en samenwerking van **alle** Vlaamse Brusselaars dient in de geest van de spreker te leiden tot het indienen van sterke Vlaamse eenheidslijsten. Wat, steeds volgens de allicht al te optimistische prognose van de heer van EECKE, leiden moet tot het behalen van een percentage van om en bij de vijftien procent zuiver Vlaamse stemmen bij de eerstvolgende gemeenteraadsverkiezingen.

In een « vraag en antwoord » beurt die onmiddellijk op deze causerie volgde, meende de heer S. SZONDI een aantal rechtzettingen te moeten maken, in de eerste plaats in verband met de politieke opportuniteit van het opkomen op een eentalige Vlaamse en niet op een tweetalige kiezerslijst tijdens de vorige gemeenteraadsverkiezingen. Voorts merkte de heer SZONDI op, dat door het spel van de post-elektorale verbintenissen met het oog op een collegevorming, een « feitelijke » pariteit voor de Vlamingen in de agglomeratieraad ook in wezen uitgesloten is. Wil men op dit stuk tot gezonde toestanden komen, dan moet, steeds volgens de heer S. SZONDI, voor inwijkelingen in de Brusselse gemeenten bij het vastleggen van hun subnationaliteit op grond van hun herkomst over een periode van circa tien jaar teruggegaan worden. De afkomst uit een van beide taalgebieden zou dan bepalend zijn bij het automatisch verlenen van een identiteitskaart, opgesteld in de taal van herkomst.

Tijdens de daaropvolgende tussenkomsten werd het probleem Brussel vooral vanuit een meer economisch oogpunt benaderd. Verschillende sprekers die de instemming van een groot deel der aanwezigen wegdroegen, beklemtoonden in dit verband de enge financieel-economische gebondenheid van het Brusselse wingewest aan het dynamisme van Vlaanderens industriële ontwikkeling. Zich spiegelend aan de toestanden zoals ze zich in Quebec (Kanada) plegen voor te doen — waar de tien procent Engelssprekende bevolking, door hun economische macht, in het geheel van de federale staat in wezen heel het stadsbeleid aan hun controle weten te onderwerpen — opteerden deze interpellanten voor een ruimere en meer efficiënte participatie vanwege de Vlaamse industriëlen en bankiers in het economisch leven van de hoofdstad. Kenschetsend voor deze benadering van het Brussels probleem waren de woorden die door prof. T. LUYKX, tot slot van deze vergadering, als « discussie-amendementen » werden naar voor gebracht. Prof. T. LUYKX riep hierbij de Vlaamse financiële middelen op om door een eensgezinde aanwezigheidspolitiek in het economische leven van het gewest Brussel, een daadwerkelijke steun te zijn bij de beveiliging en herovering van de meest elementaire rechten van de Nederlandstalige Brusselaar. Zijn argumentatie werd door de meeste aanwezigen volmondig beaamd.

Tot slot van de vergadering werden de aanwezigen door de V.V.A.-afdeling Brussel op een avondkelkje vergast.

drs. sc. Leo DE KLEERMAEKER,
sekretaris V.V.A.-Brussel.

INDIEN GEEN AMNESTIE VOOR DE POLITIEKE VEROORDEELDEN, DAN OOK GEEN AMNESTIE VOOR DE RECHTERS !

gouw limburg

Akademisch jaar 1970-1971

Limburg allein! Op vrijdag 2 oktober eindigde de zomerslaap van het V.V.A.-Limburg. Het nieuwe verenigingsjaar startte met een goed geslaagd feestmaal waarop de aanwezigen tevens de herinneringen van Marnix GIJSEN (Jan Albert GORIS) konden aanhoren.

Op de algemene jaarvergadering van het V.V.A. te Asse op 18 oktober waren er, dames inbegrepen, welgeteld vijf Limburgers. Is dat niet bedroevend weinig? Indien onze gouw geen aanwezigheidspolitiek voert kan ze ook moeilijk verlangen dat er rekening wordt gehouden met haar wensen.

Een van de middelen om aan ons Verbond bekendheid te geven menen wij te vinden in de samenwerking met andere verenigingen. Zo konden wij op 9 november het Groot Limburgs Toneel uitnodigen in het Kultureel Centrum te Zepperen. Voor een ruim publiek en in aanwezigheid van Minister Frans VANMECHELEN werd « Al wat U maar wilt » van Shakespeare opgevoerd. Onder de auspiciën van het Ministerie van de Nederlandse Cultuur en met de medewerking van Davidsfonds, Katholieke Hogeschooluitbreiding en andere werd het een daverend sukses.

Op vrijdag 13 november hadden wij minister, volksvertegenwoordiger en politiek directeur van De Nieuwe Gazet, Frans GROOTJANS te gast. De ruim tachtig aanwezigen wist hij te boeien met zijn onderwerp: « Ons onderwijs op de helling ». De geanimeerde discussie bracht nog heel wat opheldering. Voor deze vergadering werd aan de directies van een veertigtal scholen de gelegenheid geboden om deze spreekbeurt bij te wonen en hiervan werd dankbaar gebruik gemaakt.

De laatste vergadering voor 1970 zal zeer waarschijnlijk worden gehouden in de nieuwe vergaderzaal van de Bank van Brussel, de Schiervellaan, Hasselt, op dinsdag 15 december e.k. — Dr. W. VANBESELAERE, hoofdconservator van het Museum voor Schone Kunsten van Antwerpen, zal er met begeleidende diaprojecties Albert SERVAES komen voorstellen. De leden krijgen hiervoor tijdig een uitnodiging en wij rekenen op een talrijke opkomst.

Bij de eerste uitnodiging voor dit seizoen was een antwoordkaart gevoegd, waarop de leden o.m. hun aan- en bemerkingsen, wensen en suggesties konden kenbaar maken. Onze werking moet wel zeer volmaakt zijn, want slechts één lid (en dan nog anoniem van uit Tongeren) bezorgde ons de bemerking: « Op tijd beginnen om niet te laat te eindigen. »

Ook het V.V.A.-Limburg zou gaarne overgaan tot het stichten van één of meer gewestelijke afdelingen. Helaas heeft onze oproep tot actieve personen die hier wat willen aan doen, tot nogtoe geen gevolg gehad. Ook ons overigens behoorlijk ledental blijft stagneren. Er moet beslist aan ledenwerving worden gedaan. Wat belet onze V.V.A.-leden om elk een nieuw lid aan te brengen?

Tenslotte moet onze medewerking aan Vivat Academia worden uitgebouwd, door het regelmatig bezorgen van

personalia en doordat mensen met een vlotte pen verslag en kommentaar uitbrengen bij onze vergaderingen en hun nasleep. Wij wachten op vrijwilligers, zelfs voor onze mandaten in de Centrale Raad.

Limburgers let op uw zaak, bouwt mee aan uw V.V.A.!

Fr. H.

gouw oost-vlaanderen

Overzicht van de jaarwerking 1969-1970

Tijdens een gezellig en lekker openingssouper op 3 oktober in het St-Jorishof te Gent, heette de voorzitter J. SOENEN een veertigtal aanwezige leden van harte welkom en belichtte hij tijdens een gemoedelijke tafelspeech de plannen voor de toekomst. H. PAUWELS, docent aan de R.U.G., hield een tafelrede over de kontestatiebeweging aan de Gentse Hogeschool.

Op 14 november werd in het Europahotel te Gent gestart met een reeks voordrachten. Dr. S. RINGOIR kwam het eerst aan de beurt met een voordracht over « Orgaantransplantaties ». Spreker behandelde niet alleen de medische en technische, maar ook de menselijke en deontologische aspecten van het probleem. Nadien ontspon zich — zoals gebruikelijk tijdens de voordrachten van het V.V.A.-Oost-Vlaanderen — een vinnig debat tussen spreker en aanwezigen. Er vielen echter geen gekwetsten, zodat iedereen met eigen hart en nieren naar huis kon gaan.

Op 11 december handelde lic. S. DE SMET, docente Russisch aan de Tolkschool te Brussel, onder de titel « Moskou 1969 », over haar maandenlang verblijf in de Russische hoofdstad. Vooral de levenssfeer en het dagelijkse doen en laten van de Moskovieten werd overvloedig in de verf gezet.

Mr. John BULTINCK, T.V.-kok, zette de reeks verder met een fijnzinnige en fel gesmaakte (hoe kan het anders?) causerie over « Wij leven om te eten ». De weethongerige gastronomische fijnproevers werden door de spreker ruimschoots verzadigd. Na de voordracht werd eveneens concreet bewezen, dat — naast de kunst van het eten — ook deze van het drinken in Vlaanderen nog steeds weelderig wordt beoefend.

De gemoelijke sfeer werd op 31 januari nog verder aangedikt tijdens het jaarlijks galabal « Gent, oud en jong » in de opera te Gent, waar een driehonderdtal danslustigen tot in de vroege morgen het winterse weer konden vergeten.

Op 5 maart werd terug het ernstige pad ingeslagen. De Gentse burgemeester G. VAN DEN DAELE sprak over zijn lievelingsonderwerp: de havenproblemen in België! Dat hij daarbij de belangen van zijn eigen stad entoesiast verdedigde zal niemand hem kwalijk nemen. Meerdere aanwezige ingenieurs, die rechtstreeks bij de diverse plan-

nen voor de uitbouw van de haven Zeebrugge betrokken zijn, voerden nadien nog een levendig debat. Als dank werd aan G. VAN DEN DAELE: een oude uitgave van het « Gentse Woordenboek » overhandigd, om — aldus voorzitter J. SOENEN — de toespraken van zijn voorganger beter te kunnen begrijpen.

Op 19 maart werd het « Concentratieverschijnsel in de krantenwereld » door Prof. Dr. Th. LUYKX met een overvloed van feiten- en cijfermateriaal uit de doeken gedaan. Er waren meerdere mensen uit de perswereld aanwezig.

Op 23 mei richtte het V.V.A.-Oost-Vlaanderen in de opera te Gent een hoogstaande muziekmanifestatie in. Onder de algemene leiding van Walter CRABEELS en met de medewerking van het koor van de Gentse Oratoriumvereniging en een reeks uitzonderlijke solisten, voerde het Nationaal Orkest van België het oratorium « PAULUS » van F. Menselsohn uit. Het zal wel enig zijn in de annalen van het V.V.A. dat dit « Belgisch Orkest » aan onze vereniging gratis een uitvoering schonk (dank zij de « auspiciën » van het Ministerie van Nederlandse Cultuur wel te verstaan) en — eveneens enig in onze annalen! — is wel het feit dat deze manifestatie zelfs in de Franstalige pers lovend werd besproken.

Na deze zware inspanning werd het werkjaar besloten met een gezellige « drive-in-namiddag » en « drive-out-avond » op 6 juni te Deurle aan de Leie. Het werd voor de aanwezigen een prettig afscheid. In het putteke van de nacht werd door enkele hardnekkige leden nog een langdurige gezinskilometer afgelegd langs de oevers van de Leie.

Ter afronding van dit jaaroverzicht dient nog gezegd dat de voordrachten gewoonlijk door een 70-tal mensen worden bijgewoond, dat de nieuwe, moderne vergaderzaal van het Europahotel te Gent bij iedereen in de smaak valt en dat de gouw Oost-Vlaanderen haar medewerking verleende aan de Prof. Fransen-hulde op 25 april in de Aula te Gent en aan het Vlaamse Floraliënbal op 3 mei.

Het volgende werkjaar begint met een vriendsouper op vrijdag 9 oktober.

Rechtzetting

Op aanvraag van dr. Arousseau, algemeen sekretaris van het Vlaams Geneesheren Verbond, wensden wij het verslag van de prof. Fransen-hulde, verschenen in ons vorig nummer, als volgt te verbeteren en aan te vullen:

Naast de genoemde verenigingen was ook het V.G.V. een van de inrichters. In dezelfde hoedanigheid als Mr. G. Beuselincx en Mr. Borginon, bracht dr. de Beule, voorzitter van het V.G.V., eveneens een huldeboodschap. Minister Van Mechelen had zich laten vertegenwoordigen door een ambtenaar, Mr. Verhaert.

U gelieve te noteren

donderdag 17 december te 20h30 in het EUROPAHOTEL, Gordunakaai 59 te Gent (22 60 71) : Prof. dr. K. van ISACKER, s.j., over: « De zaak Irma Laplace ».

gouw west-vlaanderen

afdeling brugge - oostkust - houtland

Een nieuwe afdeling

In het Brugse had het V.V.A. tot op heden slechts een veertigtal leden, waarvan de meesten de activiteiten bijwoonden van de afdeling Oostende. Het bestuur van de gouw West-Vlaanderen heeft de tijd dan ook rijp geacht om in het Brugse eveneens met een afdeling van start te gaan die geheel het arrondissement (Groot-Brugge, Blankenberge, Knokke-Heist, Torhout) zou omvatten. Er werd van wal gestoken onder de leiding van een dagelijks bestuur, dat tot hertoe nog geen voorzitter heeft aangeduid, maar uitgroeide tot een driemanschap: Ghysels, Glas, Vanhaverbeke. Het werd daarbij gesteund door het oprichtend comité van een dertigtal academici uit verschillende wetenschappelijke disciplines. Dit alles werd den volke kond gedaan in een omzendbrief die opviel door efficiëntie van inhoud (hij bevatte ook de voornaamste gegevens betreffende het Centraal- en het Gouwbestuur, evenals een korte historiek) en door fraaie vormgeving.

Het academisch jaar werd geopend op vrijdag 20 november jongstleden te 20 h in het « Hôtel du Sablon » (o, Brugge!..) in de Noordzandstraat. De opkomst was overweldigend en de openingsvergadering kan zonder meer bijzonder geslaagd worden genoemd. Iemand van Brugge moet beslist in de pen klimmen om in ons volgend nummer hierover een kleurrijk verslag te brengen. Het programma voorziet verder:

- 10 december 1970 : drs. Luc Schepens over « Mei 1940 — Het begin van de koningskwestie » (te 20 h in Boudewijn I, 't Zand, Brugge).
- februari 1971 : prof. Paul Deschepper en een medewerker van het parket over « Drugs en drug-gebruik in onze streek ».
- maart 1971 : een archiitektengroep over « Blauwdrukken voor de nieuwe stad » (urbanistische visie op Groot-Brugge).
- mei 1971 : lente-boot-party op de Noordzee! (Afvaart: Zeebrugge).

Red.

gouw west-vlaanderen

afdeling leper - poperinghe - wervik

Een nieuwe afdeling

Op 16 september 1970 werd te leper de stichtingsvergadering gehouden van deze nieuwe afdeling waarop een twintigtal academici aanwezig waren zowel uit de eigen streek als uit de andere afdelingen van de gouw West-Vlaanderen. De vergadering werd geopend door dr. A. van Lerberghe, gouwvoorzitter. Er werd een dagelijks bestuur gevormd uit een kleine kern, onder leiding van lic. Carl Billiet, die de functie van sekretaris zou uitoefenen. De verdere besprekingen behelsden het openen van een

bankrekening, het beleggen van een eerste vergadering, het insturen van mededelingen voor het mededelingenblad, het verzamelen van informatie betreffende sprekers en voordrachten, het model van de lidkaarten en dergelijke. De geest van samenwerking die de aanwezigen bezielde, kan alleen op goede resultaten uitlopen.

Red.

gouw west-vlaanderen

afdeling kortrijk

Verslag van de eerste vergadering 1970-1971

Op donderdag 15 oktober opende het V.V.A.-Kortrijk zijn academisch jaar, meteen het vijfde sedert de nieuwe start. Voor deze vergadering werd een beroep gedaan op B.R.T.-weerman Armand PIEN. Spreker behandelde het post-Apollo-programma onder de titel « De mens is op de maan geland, maar... ». Teruggrijpend naar Galileï en Newton werd aangetoond wat ruimtevaart is. De nodige begrippen over fysika werden bevattelijk en met een vleugje humor uiteengezet. Van deze lezing onthouden we dat regelmatige vakantievluchten naar de maan nog niet voor morgen zijn en dat reizen van mensen naar verdere planeten voor vrijwel onmogelijk moet worden gehouden.

Tot slot vermelden wij graag de uitzonderlijke ruime belangstelling van de leden voor het nieuwe V.V.A.-jaar. Eveneens positief was dat de aanwezigen na de inspanning ook nog de tijd over hadden voor een gezellig en ontspannen samenzijn.

Verslag van de tweede vergadering 1970-1971

Op vrijdagavond 20 november begroette dr. jur. Leo MAEYENS, namens de talrijke aanwezigen van het V.V.A.-Kortrijk, prof. dr. A. VLERICK, minister staatssekretaris van Vlaamse streekeconomie. Mr. MAEYENS wees op het belangrijk werk dat de hoogleraar in zijn seminarie te Gent gerealiseerd heeft; als minister van onze streekeconomie voert hij een uitgesproken Vlaamse politiek. Vervolgens kwam de minister aan het woord.

Spreker stelde dat de economie in Vlaanderen sedert 1945 op verschillende vlakken grondige wijzigingen heeft ondergaan. De structurele werkloosheid was een konstante in het economisch beeld van de jaren vijftig, een werkloosheid die in sommige streken dramatische proporties aannam.

Sociaal onverantwoorde pendel- en grensarbeid belasten in dezelfde periode het sociaal-kultureel patroon van een groot aantal Vlaamse arrondissementen, vooral in Zuid-Oost-Vlaanderen en de Westhoek. De kultureel-economische achterstand werd bestendigd door uitwijking van geschoolde arbeidskrachten en academisch gevormden naar andere groeipolen. Verschillende sectoren van het bedrijfsleven moesten dringend worden gemoderniseerd om de produktie op te drijven, de kostprijs te drukken en om nieuwe produkten op de markt te brengen. Economische omschakeling was de enig verantwoorde oplossing voor andere bedrijfstakken.

Reeds in de jaren vijftig stelde de Rijksoverheid middelen ter beschikking om de nationale economie te stimuleren.

Wanneer de eerste regering Eyskens een economisch beleid ging voeren dat op regionale bijstand gericht was, kwam de Vlaamse economie van de grond. Met cijfers toonde spreker aan dat de structurele werkloosheid in Vlaanderen zo goed als opgevangen is, dat in alle Vlaamse gewesten economische omschakeling wordt doorgevoerd en dat de sociaal onverantwoorde pendel- en grensarbeid gevoelig verminderd zijn. In dit verband wees de minister op de aantrekkingskracht van de havengebieden voor nieuwe en kapitaalsintensieve vestigingen: Antwerpen, de Gentse kanaalzone en Zeebrugge.

Hij legde er tevens de nadruk op dat hij het moreel onverantwoord acht, bedrijven toe te laten, waarvan vaststaat dat ze het leefmilieu bedreigen; de weigering van Asbestos is daarvan een voorbeeld. Wanneer echter alle garanties voor een « schone » industrie voorhanden zijn, moet deze toegelaten worden. De publieke opinie mag zich echter niet laten misleiden door would-be ekologen. Zo biedt Progil volgens de minister alle waarborgen op het stuk van milieu-hygiëne.

Tot slot wees spreker er op dat deze regering in dertig maanden meer geïnvesteerd heeft dan alle vorige regeringen sedert 1961 samen. Volgens de minister werd alleen reeds in West-Vlaanderen 10 miljard geïnvesteerd tijdens de periode juli '68 - december '70.

De vragen die achteraf door de aanwezigen werden gesteld, hadden vooral betrekking op de vervuiling van bodem, water en lucht door de industrie. Er werd niet ingehaakt op problemen, die blijven bestaan.

Het verdere programma van V.V.A. Kortrijk voorziet:

22 december 1970:

Pater E. Schillebeeckx o.p. hoogleraar te Nijmegen, over « Kerk en Wereld ».

20 januari 1971:

Nieuwjaarsparty met het Orkest N. Goddaer.

12 februari 1971:

dr. A. Lathouwwer, prof. in de Slavische talen aan de Universiteit van Leuven, over « Russische literatuur ».

De ontmoetingen hebben plaats in « de Hallen » te Kortrijk of in het hotel-restaurant « Marquette » te Marke. Voor iedere ontmoeting wordt een afzonderlijke uitnodiging toegestuurd.

IN MEMORIAM

Op 7 juli II. overleed te Kortrijk dr. med. Patrik Waterblee. Bij zijn uitvaart te Ieper op de elfde juli van dit jaar, bracht de voorzitter van de V.V.A.-afdeling Kortrijk dr. med. A. van Lerberghe een laatste afscheidsgroet met de volgende woorden:

« Geachte familieleden en vrienden, het is met diepe ontroering dat ik namens de afdeling Kortrijk van de Orde van de Prince en namens de afdeling Kortrijk van het Verbond der Vlaamse Academics een laatste groet breng aan ons goede en trouwe vriend dr. Waterblee.

Ikzelf heb Patrik voor het eerst ontmoet in Leuven. Reeds als student had hij een vaste lijn in zijn voorkomen, in zijn streven weten te leggen. Van huize uit en uit zijn eigen

diepe overtuiging beleed hij zijn Vlaams ideaal in de voorste rangen van de studentenbeweging, en dit, op deze wijze, die hem later als vriend in onze verenigingen, als geneesheer ten opzichte van zijn zieken en zijn collega's, als mens in de hem omringende maatschappij steeds zouden kenmerken : voornaam en beginselvast.

Wie met hem voor het eerst kennis maakte waardeerde hem voor deze eigenschappen, maar, voor wie hem meer ontmoette of voor wie met hem samenwerkte, werd hij een vriend, iemand die men graag terugzag alleen of in gezelschap: altijd rustig, joviaal, pittig in conversatie, en vooral trouw aan zijn gegeven woord, trouw in zijn vriendschap.

Als lid van de Orde van de Prince en als lid van het Verbond der Vlaamse Academici hebben wij hem aldus gekend en gewaardeerd. Onverschrokken kwam hij uit voor zijn overtuiging en dit met een klare geest en in gevatte formulering. Hij was niet de romanticus van de eerste tijden van de Vlaamse beweging, maar de man met een nuchtere kijk, een man met zin voor zakelijke actie.

Zelf zette hij zich volledig in. Buiten zijn drukke praktijk als geneesheer, wist hij nog steeds tijd te vinden om dienst te bewijzen in Vlaamse verenigingen. Aldus past het ook zijn aandeel te vermelden in de stichting van de Vlaamse Vereniging der Geneesheren Orthopedisten. Als sekretaris heeft hij ingestaan voor de uitbouw en de bloei van deze jonge organisatie.

Plots zou aan deze veelomvattende activiteit een einde komen. Niemand kon het geloven, ook Patrik zelf niet. En zelfs wanneer hij overtuigd was van het onvermijdelijke, heeft hij er zich nooit bij neergelegd. Moedig en volhardend heeft hij, wat hij als zijn levenstaak beschouwde, volbracht tot de laatste dag.

Zo nemen wij, zijn vrienden van de afdeling Kortrijk van de Orde van de Prince, en van de afdeling Kortrijk van het Verbond der Vlaamse Academici, afscheid van hem, in diepe ontroering en verdriet om zijn heengaan, maar ook met dankbaarheid voor wat hij heeft volbracht. Onze vriendschap en onze bewondering mogen hem blijvend begeleiden.

Aan de Heer Pieter Waterblee, aan Mejuffrouw Beeckman, bieden de leden van onze verenigingen de betuiging aan van hun diep medevoelen.

IN MEMORIAM

Met leedwezen geeft het Bestuur van het V.V.A.-Kortrijk kennis van het overlijden van handelsingenieur Romain Desmet. Hij werd geboren te Wevelgem op 9 januari 1933 en overleed na moedig gedragen ziekte te Kortrijk op 11 november 1970. Namens het V.V.A. sprak zijn jaargenoot ir. P. Vereenoooghe de begrafenisrede uit. Aan Mevrouw Desmet biedt het V.V.A. zijn diepgevoeld rouwbeklag aan.

gouw west-vlaanderen

afdeling roeselaere-izegem-tielt

Vergadering van vrijdag 20 februari 1970

Spreker: Walter Quintens, lic. in de kunstgeschiedenis, over: « Jeroen Bosch ».

Aan de hand van dia's belichtte de spreker Jeroen Bosch, een van de meest boeiende meesters van de Nederlandse schilderkunst. De verbazende taferelen, de pessimistisch-satirische inslag en de raadselachtige symbolen van Bosch werden geïnterpreteerd vanuit een grondige kennis van de taal, folklore, sociale en religieuze toestanden op het einde van de XVde eeuw, een periode die als drempel van de Moderne Tijden bijzonder interessant is.

Vergadering van 16 oktober 1970 : opening van het academisch jaar.

Onze afdeling startte dit jaar op 16 oktober te 20.30 u. met haar eerste vergadering in het Vormingsinstituut. De vergadering werd ingeleid door de voorzitter h. ir. Pol VEREENOOGHE. Hij gaf het woord aan mevr. S. DESMET, professor aan het Hoger Rijksinstituut voor tolken te Brussel, die ons in haar voordracht een overzicht gaf over het leven in Moskou. Zij handelde achtereenvolgens over het verkeer, de uitbreiding van de stad, het onderwijs, de ontspanning, de huishouding, de sociale toestand en het cultureel leven.

In een wereldstad als Moskou, welke ongeveer dezelfde oppervlakte heeft als de provincie Oost-Vlaanderen en nagenoeg 6,7 miljoen inwoners telt, geschiedt het personenvervoer hoofdzakelijk door de metro, de autobus of de kollektieve taxi's en dit aan een zeer sociale prijs.

Er zijn weinig privé-wagens en ook weinig garages, zodat de voertuigen dan ook in vele gevallen vanaf oktober tot mei van het volgend jaar buiten moeten staan en er dus gedurende verschillende maanden aan de sneeuw zijn blootgesteld. De staatsuniversiteit te Moskou is gelegen op de Leninheuvels. Aan de universiteit zijn ongeveer 34.000 studenten. De nadruk wordt vooral gelegd op navorsingswerk, mathematika, theoretische mechaniek en fysika.

De buitenlandse studenten leven er in betere materiële omstandigheden dan de sovjet-studenten. Er bestaat een afzonderlijke universiteit voor studenten van de Aziatische volkeren.

De uitbreiding van de stad geschiedt hoofdzakelijk langs de Moskvastroom; typisch is dat in Rusland elke stroom een hoge en lage oever heeft. De grond is er eigendom van de staat, waaruit volgt dat er geen grondspeculatie mogelijk is en dat zich geen problemen voordoen wanneer bijvoorbeeld een ganse reeks huizen dient opgeruimd te worden.

In Moskou kent men praktisch geen privé-handel, maar in verschillende delen van de stad zijn er gespecialiseerde warenhuizen. Hieruit valt te verklaren dat er geen reclameborden voorkomen. Voor de buitenlandse toeristen zijn er evenwel speciale winkels voorzien waar men o.m. vlees, bier en cigaretten kan kopen. De Moskoviet heeft door-

gaans weinig belangstelling voor voedsel en kleren of voor de inrichting van zijn woning. Zijn hobby bestaat meestal in het lezen van boeken, en het bezoeken van schouwburgen, bioskopen en musea.

Moskou is een grote aantrekkingspool voor het ganse land: de sovjetburger zal doorgaans niet nalaten minstens éénmaal per jaar Moskou te bezoeken. In Moskou, zoals in de ganse Sovjet-Unie, staat alles in het teken van het kollektief: de Moskoviet werkt in het kollektief, de winst welke gemaakt wordt gaat naar het kollektief. De boerderijen zijn ofwel kollektieve boerderijen ofwel staatsboerderijen, respektievelijk kolchozen en sowchozen. Ook het syndikalisme bestaat er niet. Alles is tenslotte gericht op de gemeenschap en niet op het individu.

Na deze voordracht werden door verschillende leden aan prof. de SMET nog talrijke vragen gesteld, waaruit voldoende bleek hoe ruime belangstelling dit onderwerp had genoten.

gouw antwerpen

afdeling antwerpen

OVERZICHT VAN DE DERDE REEKS ONTMOETINGEN VAN HET AKAMEDISCH JAAR 1969-1970

Na twee weken paasreces werd op 7 april het derde trimester ingezet met een ontmoeting georganiseerd in samenwerking met het K.V.H.U. (Katholieke Vlaamse Hogeschooluitbreiding). Deze ontmoeting had uitzonderlijk plaats, niet in ons gewoon lokaal maar in de salons van het Osterriethuis. En nog meer uitzonderlijk was, dat die avond de voordracht werd gehouden in het Frans! De spreker was inderdaad niemand minder dan Minister van State, Paul-Henri Spaak, die op ons verzoek geredelijk was ingegaan om voor de beide kringen zijn ideeën te komen uiteenzetten over « un certain fédéralisme ». Vooraf onderlijnde onze ondervoorzitter dr. jur. Valeer Portier, dat het alleen ten uitzonderlijken titel werd aanvaard dat een landgenoot, die normaal mag worden verondersteld de twee landstalen machtig te zijn, voor ons in het Frans zou spreken. Hij kondigde bovendien aan dat zowel de inleiding als de bespreking achteraf integraal in het Nederlands zou gebeuren.

De heer Spaak is niet alleen een briljant redenaar, hij is bovendien een zeer behendig man. Hij beschuldigde zich in zijn inleiding dan ook van een ganse reeks tekortkomingen en vroeg daarop enigszins theatraal vergiffenis omdat hij Vlaanderen en de Vlamingen zolang had miskend. Op deze wijze sneed hij het gras weg voor de voeten van diegenen, die hem bij de bespreking dienaangaande aan de tand wilden voelen... Doorwinterde politiekiers als Spaak moet men geen knepen meer leren.

Een schitterende receptie aangeboden door onze gastheer, de Bank van Parijs en de Nederlanden, besloot deze zeer geslaagde en druk bijgewoonde ontmoeting. Behalve de serieuze kranten, bracht ook het Pallieterke de week daarop uitvoerig verslag over die avond, maar zoals de laatste tijd meer het geval is, viel zijn commentaar niet zuur en zoet maar eerder zerp uit... O, Bruno de Winter, uw jongens schrijven meer en meer voor mensen **zonder** goed hart en **met** een slecht karakter!

Op 14 april zou dr. Piet Carpentier, onze voorzitter zelf voor ons het woord voeren. Door droevige omstandigheden, die wij kennen en waarmee iedereen diep meevoelde, was hij echter verhinderd en zou afwezig blijven tot het volgende academisch jaar. Arthur de BRUYNE, bereidwillig als steeds en onze vereniging zeer genegen, werd bereid gevonden in te springen en hield een leerrijke, flink gedocumenteerde en boeiend voorgebrachte spreekbeurt over het federalisme in Tsjecho-Slowakije. Zijn grote kennis van de politieke toestand en de recente geschiedenis van Centraal-Europa, dwong eenieders bewondering af.

De week daarop reisden wij nog verder en aanhoorden ingenieur Paul van THILLO, lid van onze vereniging en zoon van onze erevoorzitter dr. Edmond van THILLO. Hij sprak ons over « Mijn zending naar Indonesië voor de studie van een ontwikkelingsproject ». Na een brede kijk op Indonesië te hebben gegeven en na een elementaire aardrijkskundeles, sprak hij ons over de aard van zijn opdracht aldaar. In dat verband kregen wij allerlei te verwerken over de slachthuizen in Indonesië, onder de projectie van dia's, die ons deze nuttige en nodige instellingen toonden in alle formaten en lichtschakeringen, en van ekstra vies tot zeer hygiënisch. Het werd een prettige avond met een « kracht van eigen huis ».

Walter OPSOMER leidde op 28 april 1970 de thans weer in de aktualiteit getreden dr. P.C. PAARDEKOPER in, die het had over « De kulturele integratie van Vlaanderen en Nederland ». De spreker is zo langzamerhand voldoende bekend en elkeen waardeert zijn oprechte belangstelling voor de Vlaamse strijd. Zijn opinies, met wetenschappelijke helderheid en met warmte voorgebracht, boeiden ons van het begin tot het einde.

Op 5 mei sprak Frits CELIS, de jongste eerste dirigent van de Koninklijke Vlaamse Opera te Antwerpen, ons over een veel te weinig bekend en beslist te weinig gewaardeerd Vlaams komponist, August de BOECK. Deze voordracht werd geïllustreerd met talrijke passages van bandopnamen uit het oeuvre van de toondichter.

Op 12 mei brachten wij een primeur. Ludo BEKKERS, pas benoemd tot directeur van het Kultureel Centrum Koninklijk Paleis te Antwerpen, vertelde ons welke voor dit centrum zijn plannen zijn. Talrijke joernalisten waren aanwezig en achteraf volgde een zeer levendige bespreking. Ludo BEKKERS, die een actief en vindingrijk man is, heeft vele en grote plannen. Wij vragen ons alleen af, en BEKKERS doet dit met ons, hoeveel directeurs er opgebruikt zullen raken alvorens al deze plannen zullen zijn gerealiseerd...

De voordrachten-reeks werd op 19 mei met een zwaar wetenschappelijk onderwerp afgesloten. Nadat Valeer PORTIER, ten titel van inleiding, bondig als steeds, behalve die van de spreker, ook zijn eigen jeugd in Oostende had verteld, kwam veearts, dr. René DUFAIT, in zijn sappig A.B.W.V. (Algemeen Beschaafd West-Vlaams) aan het woord, om ons te onderhouden over « Hormonen bij honden en andere dieren ». De welvoegelijkheid verbiedt ons een korte inhoud van het gebodene te geven maar in elk geval drongen wij diep door in het intieme leven van onze vrienden, de huis- en andere dieren. Alleszins, en nu in volle ernst, verdient dr. DUFAIT, die trouwens een internationaal deskundige is, alle lof voor de prettige, duidelijke en op een hoog peil staande uiteenzetting. De talloze vragen, o.a. over het kalfsvlees met en zonder hormonen, bewezen dat de spreker ook een aktueel onderwerp had aangesneden.

Traditioneel werd het academisch jaar op 23 mei besloten met een uitstap, welke sinds enkele jaren om een onbekende reden werd omgedoopt tot « taptoe ». In de dikke VAN DALE vindt men inderdaad voor taptoe : « Gaat toe, er mag niet meer getapt worden » . . . Hieruit blijkt dat wij in het V.V.A. sinds jaren deze benaming totaal verkeerd gebruiken, want nergens wordt er drukker en zonder enige tijdsbeperking getapt, als juist op onze fameuze taptoe . . . In twee grote autocars, vol enthousiaste V.V.A.-leden, ging het langsheen de schilderachtige Scheldepdorpen naar de Drij Goten, wondermooi gelegen aan een bocht van de stroom, midden groen en schorren met daarover de geur van het grijze slib. Alover de hoge Scheldedijken wandelde een lange sliert van tachtig V.V.A.-ers, als eenden achter elkaar doorheen het land waar wonen, « De mensen achter de Dijk » van onze grote betreunde vriend Filip de PILLECIJN, tot aan de overzet, rechtover Mariekerke, van waar wij een onvergetelijk zicht kregen over de brede zwaai van de Schelde. Daarboven uit steekt het kerktoertje van Mariekerke en dit van St.-Amands en ver vooruitgeschoven in de stroom staat de sobere grafombe van Emiel VERHAEREN. Niet zonder enig levensgevaar, bracht de veerman ons in enkele tochten naar de overzijde, aan de kaai van St.-Amands, vanwaar de bussen ons naar het veiliggeborgene Weert voerden aan de oever van de oude Schelde en in de schaduw van het kasteel van Marnix Van Sint Aldegonde. In een prettig landhuisje, op een graspleintje van zowat een voorschoot groot, met onze tenen haast in « het Scheld », werd ons het aperitief aangeboden door onze eminente leden dokter en mevrouw H. DE BACKER - van OCKEN. De wandeltocht had ons zo dorstig gemaakt, de voorraad was onuitputtelijk, de stemming steeg angstwekkend en sommigen kregen het zo warm dat ze zonder meer in het nog zeer koude Scheldewater doken. Dit gebeurde in ontleende en daarom slecht passende zwembroeken, met gevolgen waarvan de beschrijving hier werd gecensureerd. Het werd een ware heksentoer om de dolle bende te bewegen weer in de bussen te klimmen en terug te rijden naar St.-Amands, waar ons in het gastof « de Veerman » een prettige en overvloedige tafel wachtte met de specialiteiten van de streek en . . van het water.

En zo werd het academisch jaar 1969-1970 besloten, vol enthousiasme en kameraadschap, zoals dit het hele jaar was geweest.

De viering van « onze vijfhonderdste » was een hoogtepunt en de spits daarvan was ongetwijfeld het feestelijk banket gevolgd door het schitterend bal.

Omdat zovelen hier met heimwee aan terugdenken en de 600e ontmoeting nog zo ver af ligt, heeft het bestuur een moedige beslissing getroffen. Wij organiseren ter gelegenheid van halfvasten

EEN V.V.A. - BANKET + BAL

op zaterdag 20 maart 1971

leden van alle gouden en medegenodigden zijn welkom !

Houd deze datum vrij !
Nadere gegevens zullen nog volgen.

gouw antwerpen

afdeling Campinia Academica

Om zijn vijfjarig bestaan te vieren richtte de afdeling Campinia Academica op zaterdag 28 november 1970 een Lustrum-gala-avondfeest in, dat doorging te 20u30 in de feestzalen van de « General Biscuit Co. » te Herentals, aan de De Beuckelaer-Pareinlaan.

Het jaarlijkse traditionele bal werd aldus enigszins vervroegd, ten einde niet samen te vallen met dat van andere bevriende en verwante verenigingen in het Antwerpse. De muzikale omlijsting werd verzorgd door het orkest « Stan Philips Combo » en de Oud-Studendenfanfare « Ochsenia » uit Lede, die de Grote Lustrum Salamander speelde. Er waren talrijke attracties, waaronder het optreden van de stadskarnavalvereniging « DE VOLDERS » uit Eindhoven. Ook een cocktail-bar met een eigen orkest een bierbar en een uitgebreid koud buffet waren voorzien.

Het geheel stond onder de morele hoede van een uitgebreid en indrukwekkend beschermkomitee.

Red.

gouw antwerpen

afdeling Taxandria

Een nieuwe afdeling in de Voor- en Noorderkempen

Op 4 september 1970 werd te Sint-Job-in-'t-Goor van deze afdeling de stichtingsvergadering gehouden waarop een twintigtal belangstellende academici, evenals bestuursleden van de afdeling Antwerpen aanwezig waren.

Dr. P. CARPENTIER, voorzitter van het V.V.A.-Antwerpen, feliciteerde van harte de initiatiefnemers. Na in het kort de geschiedenis en de groei van het V.V.A. te hebben behandeld, kwam hij tot het doel van de vereniging : het opvangen van de jonge academicus die na zijn studies in het bourgeoismilieu terecht komt. Wij helpen hem een volwaardig Vlaming te worden, bereid zijn volk te verheffen en aldus een voorbeeld te zijn van « echt » civisme. Hierna werden door mr. Ignace de SADELEER de praktische problemen besproken betreffende ledenwerving, frekwentie der vergaderingen, publiciteit in de pers, financiële structuur en toekomstige sprekers. Bovendien werd een voorlopig bestuur aangeduid met als voorzitter mr. de SADELEER en als sekretaris dr. med. H. HEUS.

De eerste ledenvergadering en meteen de opening van het academisch jaar ging door op vrijdag 2 oktober te 20.30 u. in het kultuurcentrum « Reinaert » te Sint-Job-in-'t-Goor. Het werd een bijzonder waardige inzet met als eminente spreker E.P. prof. dr. N. WILDIERS over het onderwerp « De mens in de Kosmos ». De opkomst was bijzonder talrijk en de belangstelling was in verhouding tot de spreker en het onderwerp.

personalia

OVERLIJDENSBERICHTEN

Albert Houben, erenotaris te Eisden, geb. te Genk 5.5.17, overleden te Tongeren 18.7.70.

Sadi-Louis Schabailie, vader van ons lid lic. Michel Schabailie, geb. te Poperinge 8.5.1892, overleden te Ingelmunster 24.7.70.

Arthur David, dr. jur. te Oostende, vader van onze leden dr. jur. Johan David en lich.h.f.w. Rita Coene-David, co-sekretaresse afdeling Oostende, geb. te Koolskamp 5.3.03, overleden te Oostende 5.8.70.

Robert Waelbers, apot., geb. te Lommer 7.2.12, overleden te Maaseik, 13.8.70.

Jan Gruyters, dr. jur., ere-advokaat, schoonvader en schoonbroer van onze leden voorzitter in het Arbeidshof Marc van Coppenolle en ere-advokaat Paul COOLS, geb. te Herk-de-Stad 28.1.1887, overleden te Hasselt 28.6.70.

R. van Goethem, schoonbroer van not. William de Kesel, geb. te Burcht 30.11.1895, overleden te Beveren-Waas 8.11.70.

Edgar Lehembre, dr. med., Vlaams nationalistisch jeugd-leider, geb. te Schelle 9.8.03, overleden te Wilrijk 13.11.70.

Anna Renders, echtgenote van ir. Alex Donckerwolcke, geb. te Diest 8.4.14, overleden te Gent 31.10.70.

Jozef van den Bossche, lic. klass. fil. 1967 en zijn echtgenote **A. Kestermans**, tijdens de vakantie door een ongeluk om het leven gekomen.

Henri Proost, vader van dr. med. Fr. Proost, geb. te Turnhout 26.1.81, overleden te Turnhout 19.9.70.

Tony Gruyters, erenotaris, geb. te Alken 7.8.29, overleden te Hasselt 26.9.70.

Fideel-Armand Verbeke, dr. med., geb. te Passendale 17.6.1870, overleden 1.11.70. Deze honderdjarige was ons oudste V.V.A.-lid. Hij promoveerde reeds in 1896 en bleef zijn hele leven lang een trouw flamingant, een sociaal bewogen mens en het voorbeeld van een moedig Vlaams plattelandsdokter.

Firmin Desmet, h.ir., geb. te Wevelgem 9.1.33, overleden te Kortrijk 11.11.70.

HUWELIJKEN

Katrien Devrieze, dr. jur., dochter van dr. med. A. Devrieze, en dr. jur. R. Tournicourt op 25.7.70.

Cecile van Dorpe, dochter van dr. med. A. van Dorpe, en dr. med. J. Masureel op 9.5.70.

Jean-Marie Martin, lic. pol. soc. wet. uit Broekom, en Diane Vannuete uit Merksem, op 31.7.70.

Rik Daenen, sch. ir. en Maggy Humblet, regentes, te Wals-houtem, op 5.9.70.

Pieter Devriese, dr. med. en Miariam Rood, te Helmond (Nederland), op 5.9.70.

Wim Stas, lic. t. ekon. wet., en Lieve van den Driessche, te Grimbergen, op 10.10.70.

GEBOORTEN

Olivier, zoon van apot. en mevr. G. Vlieghe, te St.-Lode-wijk-Deerlijk, op 23.5.70.

Dirk, zoon van ir. en mevr. J. Versavel, te Kortrijk, op 6.6.70.

Els, dochter van tandarts en mevr. van Damme, te Kortrijk, op 1.8.70.

Hugo, kleinzoon van ir. F. Hendrickx, sekretaris van V.V.A.-Limburg, op 9.11.70.

Silvie, dochter van dr. med. en mevr. Goeminne, te Zulte, op 21.6.70.

Kristof, zoon van h.ir. Pol. Vereenoghe, algemeen sekretaris V.V.A. en voorzitter van de afdeling Roeselare, en mevr. P. Vereenoghe-de-Brabandere, kleinzoon van die-renarts Maurice de Brabandere, te Roeselare, op 5.8.70.

Aanbevolen voor :
KREDIET
BELEGGINGEN
SPAAR- EN VOORZORGSTELSEL

n.v. SPAARCENTRALE

Voorzitter : E.F. BRIEVEN
Private Spaarkas
Gesticht in 1917
H. Jasparlaan 113 – 1060 Brussel

Leef rijker en gezelliger op

PRADO

Tapijt

vtw

n.v. VLAAMSE TAPIJTWEVERIJ

Zwevegemstraat 144a – Kortrijk

J. VAN BREDA & CO

uw vertrouwen waard!

bank – verzekeringskantoor – fiduciaire

Wij maken werkelijkheid van zijn verbeelding.

BEKAERT

N.V. BEKAERT S.A. Zwevegem. België.

Eerste Europese producent en tweede wereld-
producent van staaldraad en staaldraadprodukten

Eerste nationale producent van matrassen
en meubilair. Technisch adviseur, bouwer van
machines en van bedrijfsklare fabrieken.

- 15.000 medewerkers in 31 fabrieken
en 14 landen.

- 9 eigen verkoopkantoren en 148
agenturen verspreid over de 5
continenten.

- 1.000.000 ton staaldraad
en staaldraadprodukten
per jaar.

VAN MAANEN, OGILVY & MATHER

Geen beleggingszorgen :

BELEGGINGSFONDSEN

Voor uw spaargelden krijgt U,
benevens een deskundig beheer, de
zo noodzakelijke beleggingsspreiding,
die normaal slechts mogelijk is
voor een miljoenenportefeuille.

Vraag inlichtingen aan de **KREDIETBANK**
Eén van haar beleggingsfondsen zal U zeker interesseren.

